Ey Âşıkan Ey Âşıkan

Yunus Emre

Ey Âşıkan Ey Âşıkan — Yunus Emre

Yunus Emre 1320 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metnin dayandığı baskı: Bektaşî Şairleri ve Nefesleri (2. baskı), Sadettin Nüzhet Ergun (ö. 1946), 1955.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır: https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Ey_Âşıkan_Ey_Âşıkan&oldid=133692 (revizyon 133692). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

Ey âşıkan ey âşıkan aşk mezheb ü dindir bana
Gördü gözüm aşk yüzünü yas kamu düğündür bana

Ayruk bize yas eylemez gönlümüzü pas eylemez
Zehi Hak'dan gelen âvaz andan gelen ündür bana

Ayruk bana ben dimeyem kimesneye sen dimeyem
Ya kul ya sultan dimeyem kalsun işidenler tana

Ben bu aşktan ırılmayam dergâhından sürülmeyem
Bundan dahi gider isem senin ile varam sana

Ol dost beni viribidi var dünyayı bir gör didi
Geldim ü gördüm nicedir seni seven kalmaz sana

Kullarına va'deyleyen yarın gün görünem deyen
Ol dostların sevindiği yarının bu gündür bana

Yunus seni din edindi din nedir îman edindi
Aşka bu gün yarın nolur işi nedir önden sona